

İHTİYACIMIZ OLAN ÖNDERLİK

Richard Baxter

(THE MINISTRY WE NEED)

© Türk Dünyası Presbiteryen Kilisesi
www.presbiteryen.org

İçindekiler

Bölüm 3 - *Uygulama*

1.

Kısım 1: Alçakgönüllülüğün Gerekli Olması

Kısım 2: İşin yapılması için sebepler

Madde 1: İşin Yararları

3.

Uygulama

Kısım 1

Alçakgönüllülüğün gerekli olması

Geçmişteki başarısızlıklarımızdan dolayı kendimizi Tanrı'nın önünde alçaltmazsak, O'nun bereketini isteyemeyiz. Ruhta üzülmeysek, yenilik için gayret etmeye sevk edilmeyeceğiz. Biz alçalmazsak, halkımızın alçalmasını nasıl bekleyebiliriz? Bizim kalplerimiz sertken, onların kalplerini yumuşatabilir miyiz? Bazıları, halkın görevinin tövbe etmek, kendi görevlerinin sadece müjde'yi duyurmak olduğunu düşünürler. Ama Kutsal Yazılar'da, Danyel ve Ezra gibi önderler, sadece halkın değil, kendi günahlarını da üzüntüyle itiraf etmişlerdir. Pavlus'un, Efes'li ihtiyarlara verdiği mesajı derinden alçaltılmaksızın anlayabilir miyiz? Eminim ki, Tanrı'yla olan birliğin devam etmesi için, günah sayesinde üzüntünün ve itirafın gerektiğine inanıyorsunuz. Fakat yapmamız gereken şeyleri bilmek yeterli değildir. Duygularımız ve irademiz de rolünü oynamalıdır. "Günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracak güvenilir ve adil olan Tanrı'ya" günahlarımızı itiraf etmeliyiz. Bunu kendime de söylüyorum. Günahlarımın öylesine farkındayım ki, Tanrı'nın önünde suçsuz olduğumu asla iddia edemem.

Burada ancak en kötü günahları saymaya yer ayırıyorum. Fakat tüm kusurlarımıza rağmen, bu ülkede

(Dünyada) birçok güvenilir ve yetenekli çobanlar var. Tanrı'ya bu kişiler için şükrediyorum ve bu göreve uygun adamları yetiştirmeye devam etmesi için Rab'be dua ediyorum. Müjde'nin yayılmasını ilerletmek ve bugünkü imanlı topluluğunda fazlaca bulunan yanlışlık ve karmaşıklığı gidermek için bu en iyi yoldur.

1. En kötü günahlarımızdan biri **gururlu olmamızdır**. Gurur, en iyi insanları bile etkiler. Konuşmamızı, arkadaşlık ettiğimiz gurupları ve görünüşümüzü bile etkiler. Aklimızı, hırs ve yolumuzu engelleyenlere karşı gücenmeyle dolduruyor. Gurur, her zaman, aklımıza ve isteklerimize kendi yolunu sokar. Çalışırken peşimizden gelir. Tanrı, mesajımızı herkesin anlamasını sağlamak için açık ve basit olmasını istiyor, ama gurur, bizi esprili ve zeki olmaya kışkırtır. Gurur, kaba ve gerçektışı gibi görünen herşeyi çıkartarak, vaazlarımızın keskinliğini bozuyor. Tanrı, günahkârlara tövbe etmeleri için yalvararak ateşli bir şekilde vaaz etmemizi istiyor, ama gurur, insanlar deli olduğumuzu düşünmesinler diye bu ateşliliği azaltmamızı söylüyor. Bu şekilde gurur, vaazlarımızı kontrolüne alıyor. Gerçek, ilân edilebilir, fakat ilân edilmesinin tarzı ve etkisi, Tanrı'nın amaçlarından ziyade, Şeytan'ın amaçlarına hizmet ediyor.

Gurur, vaazlarımızın hazırlanmasını etkiledikten sonra, kürsüye gittiğimiz zaman peşimizden geliyor. Vaaz etme tarzımızı etkiliyor ve ne kadar gerekli olsa bile, gücendirici birşey söylememizi önlüyor. Gururdan dolayı, Tanrı'nın yüceltilmesini değil, kendimizin yüceltilmesini istiyoruz ve dinleyicileri hoşnut etmeye çalışıyoruz. Gurur, insanlara konuşma yeteneğimiz, bilgimiz, esprili olmamız ve kutsallığımızla tesir etme-

ğe çalışıyor. Kürsüyü bıraktıktan sonra bile gurur bizi izlemeye devam ediyor, insanların bizim hakkımızda ne düşündüklerini öğrenmek istememize sebep oluyor. Halk bizi beğenmişse, sevincimizden uçuyoruz, ama etkilenmemişse cesaretimiz kırılıyor. Bu gibi bir durumda birinin kurtulup kurtulmadığını öğrenmek için pek isteğimiz yoktur.

Bazı çobanlar, herkes tarafından seilmeyi öylesine istiyorlar ki daha ünlü olan kardeşlerini kıskanıyorlar. Sanki Tanrı tarafından aldıkları yetenekler başka insanlar onları beğensin diye verildiğini düşünüyorlar. Ama diğer adamların daha büyük yetenekleri varsa, o yeteneklere fazla önem verildiğini düşünüyorlar! Mesih'in tüm imanlı topluluğun iyiliği için bize yetenek verdiğini unutmuş muyuz? Kardeşimizin yetenekleri Tanrı'yı yüceltip, O'nun halkına bereket getirirse, Rab'be şükretmemiz gerekmiyor mu? Ama sık sık, çobanların gizlice daha yetenekli kardeşlerinin adlarına leke sürdüklerini görüyoruz. Eleştirilecek pek birşey bulamadıkları zaman, kuşkular uyandırmak veya kötü niyetli imalar serpmek kadar alçak hareketlere kalkışıyorlar. Herkes tarafından seilmeyi sürdürmek için, daha iyi Müjde habercilerine kendi topluluğunda vaaz vermelerine izin vermiyorlar. Bu tutum öylesine yaygındır ki yeteneği eşit olan iki Müjde habercisinin aynı toplulukta uyum içinde çalışması seyrek olarak görülür. Dostlukları genellikle kıskançlık ve rekabetten dolayı soğur. Bazı hizmetkârlar, mevkilerini herşeyden daha çok önemsedikleri için, yardımcı kullanma yerine herşeyi kendileri yapmaya çalışıyorlar. Böyle yapmaları, hizmetkârlığa utanç, Tanrı'nın çocuklarının bakımı-na ise kayıp getiriyor.

Bazı hizmetkârlar, her zaman küçük ayrıntılarda bile doğru olduklarını düşünüyor ve onlarla aynı fikirde olmayanları eleştiriyorlar. Papanın yanılmaz olduğunu ileri süren Katolik öğretisini reddediyorlar, ama küçük papalar gibi egemen olmak istiyorlar! Sanki hatasızlar-mış gibi, herkesin onlarla aynı fikirde olmasını bekli-yorlar. Verdikleri mazaret, gerçek için gayretli oldukla-rıdır; ama öyleyse neden yanlış oldukları kanıtlanınca, şahsi olarak hakaret edilmişler gibi üzülmürlü? Bazı yanlışlıklar, belirli ünlü Müjde habercileriyle öylesine özdeşleşmişlerdir ki, o habercilere hakaret etmeden o yanlışlığı çürütmek, imkânsız gibi görünür. Bu haberci-ler, bir noktada yanlış oldukları kanıtlanırsa, şöhreti tamamıyla kaybedeceklerini düşünüyor gibiler. Bu nedenle, tüm söylediklerini sebatla koruyorlar.

Bizimle aynı görüşte olanları ve bizim tarafımı-za yardım edenleri sevmeye meyilliyiz. Doğruluktan fedakârlık etmeksizin, sert eleştirilerden ve başka insan-ların adını lekeye sürmekten kaçınmalıyız. Bununla beraber, suçlarımız açığa vurulunca, özellikle bu herke-sin önünde yapılıyorsa, güceniyoruz. Gururdan dolayı, bize karşı gelenlerin tarafı ve kavgacı olduğunu düşü-nüyoruz. Bazıları öylesine tantanacı ki ancak pohpoh ve tebriği dinliyorlar?.

Rab'bin yolunda yürür sayılan imanlıların hayat-larında fark edilen gururun kötü sayılmaması, gururun -yani bu en kötü günahın ne kadar önemsiz sayıldığını gösteriyor ve ben, bu görüşü korkunç buluyorum. İmansızları, benliğin günahlarından dolayı azarladığı-mız zaman minnettar olmalarını bekliyoruz. Ama hiz-metkârların günahlarını gösterdiğimizde , onlara çok çirkin bir hakaret edilmiş gibi davranıyorlar! Gurur, vaazlarımızda ve yazılarımızda herkesin göreceği kadar

belli olmuş bunu itiraf ederken utanıyorum. Şerefimizi putlaştırarak, onu kaybetmişiz. Gururdan nefret etmezsek, ona karşı mücadele etmezsek, gerçekten Tanrı'nın yolunda yürüyemeyiz. Buna rağmen gurur Tanrı yolunda yürümemenin bir belirtisi ise, Tanrı yolunda yürüyen fazla gözetmen yok demektir. Tanrı'nın lütfu sayesinde, bazı gözetmenler, hepimize örnek olacak kadar yumuşak huylu ve alçak gönüllüdür. Bunlar, Tanrı'yı ve herkesi imansızları bile hoşnut ediyorlar. Keşke hepimiz onlara benzesek!

Gerçekten tövbe etmemiz ve değişmeyi candan istememiz için Tanrı bize gururun ne kadar kötü olduğunu gösterebilir. Gurur, Şeytan'ın öz niteliğidir. Ona en çok karşı gelenler, ona en az benzemelidirler. İmanlılarda alçakgönüllülük, zorunlu olmayan bir ekstra değil, yeni tabiatın bir öz niteliğidir. "Gururlu bir imanlı"nın sözlerinde bir çelişki vardır. Mesih, bize alçak gönüllü ve yumuşak huylu olmayı öğretiyor. Mesih'in öğrencilerin ayaklarını yıkamasını seyrettiğimiz zaman, gururumuzdan dolayı utanmıyor muyuz? Yardımımıza en çok ihtiyacı olan fakir ve muhtaç insanlarla arkadaşlık etmek için fazla gururlu muyuz? Aslında övünecek neyimiz var ki? Bedenlerimiz mi? Birkaç sene sonra onlar, mezarda çürüyecek. Alçakgönüllülüğümüzle mi gurur duyuyoruz? Bu, anlamsız olurdu. Bilgimizden mi gurur duyuyoruz? Aslında, bilginiz çoğaldıkça, ne kadar bilgisiz olduğunuzu fark etmeniz gerek Görevimiz, başka insanlara alçakgönüllülüğü öğretmek ise, onu kendi hayatlarımızda uygulamamız gerekmiyor mu? Halk, başka insanlardan fazla üstünlük ve yetki isteyen hırslı gözetmenleri fark ediyor. Tartışmalarda diğer insanları dinlemek değil, kendi isteklerini elde etmek istiyorlar. Kibirli insanlar,

başka insanların gururunu hemen , kendi gururlarını da en son fark edenlerdir.

Dürüst olalım. Kendimiz pek alçakgönüllü değilsek, diğer insanlara da alçakgönüllülüğü tavsiye edebilir miyiz? Hırsızlara ve âhlaksız insanlara günahı bırakmadıkça kurtulamayacaklarını söylüyoruz; ancak biz alçakgönüllü olmadıkça kurtulabilir miyiz? Aslında gurur, hırsızlıktan veya âhlaksızlıktan beterdir. Kutsal, iyi Müjde habercileri gibi görünebiliriz, fakat günahları daha belli olanlar kadar cehennem yolunda olabiliriz. Kutsallık, Tanrı için yaşamak, günah ise kendimiz için yaşamaktır. Gururlu bir kişi kadar, Tanrı'yı sevindirmek için az, kendisini sevindirmek için ise fazla yaşayan biri yoktur. Çok iyi bir Müjde habercisi olabilirsiniz, ama Tanrı'yı yüceltmek için değil, kendi beninizi beslemek için vaaz edebilirsiniz. Gözetmenliğimizde gurura ne kadar farklı yollarla ayartıldığımızı hatırlayınız. Tanrı yolunda yürür sayılmak, gerçekten o yolda yürümenin bedeli olamaz! Halkın bizi dinlemek üzere sürülece toplanması, sözlerimizi dikkatle dinleyen izleyicilerimiz olması, ne kadar harika bir şeydir. Büyük bir Müjde habercisi olarak ünlü olup, herkes tarafından beğenilmek ne kadar hoştur. Fakat bu durum, kendimizi imanlı topluluğun büyük bir yönetmeni olarak değerlendirmeye, karşı konulması çok zor bir derecede ayartıyor.

Bu nedenle kendinize göz kulak olunuz ve tüm çalışmalarınızda alçakgönüllü olmaya çalışmayı unutmayınız. Şahsen çok uyanık olmaman gerektiğini itiraf ediyorum. "Tanrı kibirlilere karşıdır, ama alçakgönüllülere lütfeder" ayetini hatırlayınız. Hemen hemen herkes, gururlu birinden ziyade alçakgönüllü birini tercih eder. Gurura çok dikkat etmeliyiz, çünkü tabiatı-

mızda gurur kadar kökleşmiş, yenilmesi daha zor bir günah yaktır.

2. Başka büyük bir hata, Tanrı'nın işine layık olduğu kadar enerji ve bağlılık vermememizdir. Tanrı'ya gayretli çobanlar için şükrediyorum, ama maalesef bu gibi kişilerin sayısı fazla değildir. Bu günahı neden itiraf etmemiz gerektiğini göstermek için birkaç örnek vereceğim:

(a) Çalışmalarımızı ihmal ediyoruz. Gözetmenliğin gerektiği kadar bilgili olmak için çabalayanlar azdır. Bazıları, çalışmayı sıkıcı bir iş olarak değerlendiriyor. Gerçek için, özellikle Tanrı ve O'nun Sözü hakkındaki gerçekler için, gayretli olmalıyız. Bilgisizliğimizi ve sorumluluğumuzun büyüklüğünü anlamamız, bizi bilgiye ulaşmak için teşvik etmeli. İşimiz, bir çok konu hakkında bilgili olmamızı gerektiriyor. Vaazlarımızı hazırlamak üzere çalışmak yeterli değil. Sadece gerçekleri toplamakla yetinmeyiniz, yürekleri etkileyecek ve vicdanları canlandıracak vaaz etme yöntemlerini de çalışınız. İnsanları etkili bir şekilde ikna etmek istersek, kendiliğinden gelen fikirlere güvenmemeliyiz. Önceden iyi hazırlanmalıyız. Gayretli bir şekilde çalışmadan ve tecrübe almadan insan bilgili olamaz.

(b) İşimize daha bağlı olsaydık, onu daha enerjik ve istekli bir şekilde yapacaktık. Cennet veya cehenneme inanırcasına Müjde'yi yayanlar azdır. Vaazlar, sık sık günahlıların hiç aldanmayacağı kadar tatsız ve sıkıcıdır. Bazıları, çok ateşli vaaz ediyorlar, ama söyledikleri şeyler sık sık alakasızdır. İnsanlar, onların sözlerini boş laf olarak değerlendiriyor. Diğer taraftan iyi öğretişin pratik olarak uygulanmayarak ve

ciddiyetle ikna edilmeyerek boşuna verilmesi çok yazıktır.

İnsanların sonsuza dek ya mutluluk içinde ya da perişanlık içinde yaşayacaklarını hatırlayınız. Böyle yapmanız, ciddi ve şefkatli bir şekilde konuşmanızı sağlayacak. Hiç bir zaman cennet veya cehennem hakkında düşünmeyerek konuşmayınız. Şaka yaparak veya ilginç hikâyeler anlatarak günahlıları hiç bir zaman tövbe yoluna getiremezsiniz. Her konudan ziyade bu konunun hafif veya sıkıcı bir şekilde izah edilmesi uygunsuzdur. Tanrı veya O'nun büyük kurtuluşu hakkında nasıl soğuk veya cansız bir şekilde konuşabilirsiniz? Günahlıların ya uyandırılmaları, ya da mahkum olmaları gerektiğini , uykulu bir Müjde habercisinin büyük bir olasılıkla bunu yapamayacağını hatırlayınız. Her zaman son derece yüksek sesle konuşmanız gerektiğini söylemiyorum ama her zaman ciddi olmalısınız. Konunuz için gerekli olunca elinizden geldiği kadar heves ve şiddetle vaaz etmelisiniz. Günahlıları Mesih'e getiren kişi, Kutsal Ruh'tur. Ama genellikle Kutsal Ruh araçlar kullanmaktadır; ve bu araçlar sadece söylediğimiz şeyleri değil, onları söyleme tarzımızı da içerir. Birçok insan için telaffuzumuzu ve konuşma tarzımız bile önemlidir. Ciddi, kuvvetli ve inandırıcı vaazlar maallesef azdır.

Yapmacık olmayınız, ama her kişiye şahsen hitap eder gibi konuşunuz. Vaazların çoğunda bu şahsi öge maallesef bulunmuyor. Vaaz etmek, canların arasında bir bağ olmasını içeriyor. Mesih'in gerçekleri ve sevgisini ilân ederken aklımız, duygularımız ve irademiz, hepsi rol oynamalıdır. İnsanların hayatları bizim konuşmamıza dayanır gibi konuşunuz. Şeytan, kolay kolay boyun eğmez. Onun kalelerini kuşatıp,

Müjde'ye karşı koyan her engeli kırmalıyız. Günahlıları ya gerçeği kabul etmek ya da onu bilerek reddetmeye zorlayacak kadar açık bir şekilde Kutsal Yazıları tartışmalıyız. Eğer dokunaklı bir şekilde ilan edilmiyorlarsa en büyük gerçekler bile insanlara dokunmayacaktır. Yapısı iyi, fakat ışık ve canlılıktan yoksun olan bir vaaz, iyi giydirilen bir cesede benzeyecektir.

(c) Müjde'ye daha bağlı olsaydık, çobanı olmayan imanlı topluluklara daha çok ilgi gösterecektik. Niçin uygun bir çoban bulmaları için onlara yardım etmeyelim? Arada, o toplulukta ara sıra Müjde'yi duyurmak için zaman bulamaz mıyız? Böyle topluluklarda Müjde'yi açık bir şekilde ilan etmek çok faydalı olabilir.

3. Dünyasal olmamız: Mesih'e olan bağlılığımızın yetersiz olduğunu gösteren bir belirtidir. Ancak üç örnek vereceğim:

(a) Gözetmenlerin çoğu dünyasal kazançlarını sağlamak için değişmeye çok hazırdır. Örneğin

6.Edward'ın, Meryem'in ve 1.Elizabeth'in hükümdarları arasında dinini Protestanlıktan, Katolikliğe ve tekrar Protestanlığa değiştiren binlerce gözetmen vardı. Vicdan nedeniyle memleketten kaçmaya veya şehit olmaya hazır olanlar azdı. Çobanların kişiliği, yetişmesi ve zekâsı çok değişken olduğu için inançların biraz farklı olmasını beklerdik. Fakat çoğu, ancak diğerlerine uydu. Maalesef bu kusur bugünlerde bizde de sık sık görünüyor ve eleştiricilerimiz, bizi prensiplerden ziyade dünyasal kazançlar tarafından idare edilmekle suçlayabilirler.

(b) Bu hayatın ilgileriyle fazla meraklanmamız: Bazı gözetmenler, kendilerini gözetmenliğe adayabil-

mek için dünyasal kaygılardan kurtulmak pek istemiyor gibi görünüyorlar. Maddi kayıba sebep olabilen görevleri yapmaya meyilli değillerdir. Örneğin, bazı gözetmenler, imanlı topluluğun gelirini azaltabilir diye toplulukta disiplin uygulamak istemiyorlar. Böyle gözetmenler, başka insanları açgözlülüğün tehlikeleri konusunda nasıl uyarabilirler? Büyücü Simun, Tanrı'nın armağanı için para teklif ederek günah işledi. Gözet-menliğimizi para uğruna ele vermek ne kadar daha günahtır.

(c) Cömert olmayıp, tüm varlığımızı Mesih için kullanmamamız. Hizmetkârlar, bencil olmasalar, Tanrı için daha verimli olabilirlerdi. Fakirlere maddi olarak yardım etmek, insanların güvenini kazanmak ve bizi dinlemeye daha meyilli olmalarını sağlamak için çok iyi bir yöntemdir. Kendi çıkarınızı düşünmezseniz, insanlar niyetlerinizden daha az şüpheli olup, onları gerçekten sevdiğinizi inanmaya daha hazır olacaklar. Bu cömert-liğin ne kadar yararlı olabildiğini küçümsemek, kötü bir hata olurdu. Cömertlik, Mesih'i aramaktan vazgeçiren önyargıyı yenmek için en iyi yöntemlerden biridir. Elinizde olmayanı veremezsiniz, fakat elimizde olan herşey, Mesih'e adanmalıdır. Genellikle verilen mazeret, ailelerimize bakmamızın gerekmesidir. Bu mazerete şöyle karşılık veriyorum:

* Bu mazeret, sık sık açgözlülüğü ve bencilliği saklamak için kullanılıyor.

* Çocuklarımız için elimizden geleni yapmalıyız, ama onlara büyük bir miras bırakmamız gerekli değildir. Ailemiz ile imanlı topluluğuna destek olmak arasında iyi bir denge kurmalıyız. Mesih'e tam bağlı, sevgi dolu, kendini inkâr eden insanlar, varlığını nasıl böleceğini bilmek üzere en ehliyetli olan insanlardır.

* Bazıları şehvetten dolayı evlenmeliler, ama başkalarının böyle tutkulara hakim olmak için daha fazla gayret edebileceklerine inanıyorum. Evli olmayan bir gözet-men, evli olanların çektiği birçok kaygı ve endişeden özgürdür. Bu nedenle gözetmenliğe daha çok zaman ve gayret ayırabilir.

* Evlenenler mümkünse kendini ve çocuklarını geçindirebilecek bir eş seçmeliler. Ama böyle yapmayanlar aileyi uygun bir dereceye kadar geçindirmeli, öyle ki Müjde'nin işine mümkün olduğu kadar çok para adaya-bilsin. Kimseye fazla yük vermek istemiyorum, ama günahlı tabiatlarımızın kendimize ve ailemize düşkünlük göstermeye ne kadar meyilli olduğunu anlayarak bu öğüdü veriyorum. Lüks şeylerin ihtiyaç olduğuna inanmak üzere kolay kolay aldatılıyoruz.

Daha basit bir şekilde yaşasaydık, Mesih'in hizmetkârlığında daha verimli olabilirdik. Dünyada Mesih'e hizmet etmek için bol bol fırsatımız var. Hiçbir zaman herkesi hoşnut edemeyiz, ama en azından, "Tanrı ve insanlar önünde vicdanımızı temiz tutmaya özen" göstermeliyiz. Ne kadar çok kazanırsak, o dereceye kadar Tanrı'nın işine destek olmalıyız. Çok kişi geçindiren, iyi maaş alan bazı gözetmenler sadece vaaz vermeleri gerektiğini düşünüyorlar. Maaşlarının bir bölümünü bir asistan geçindirmek üzere verseler, halk daha çok yararlanacaktır. İnsanlar, mükemmel bir Müjde habercisi olduğumuzu düşünebilirler, ama Mesih'in bizi güvenilmez saymasından sakının. Gökteki değerlerin ardından gittiği sayılan birçok kişinin yüreği, aslında dünyanın kaygılarıyla doludur

4. İmanlı topluluğunun barışını ve birliğini küçümsemekle suçluyoruz. İmanlıların çoğu, imanlılar arasındaki

sevgi ve işbirliğin gerekliliğini anladığını iddia ediyor, ama bu sevgi ve işbirliğin gelişmesi için pek bir şey yapmıyor. Çoğu, tek önemli olan kendi gurubu veya mezhebiymiş gibi ilerliyor. "Katolik" teriminin Roma kilisesi tarafından yanlış olarak kullanılması, tüm imanlıların bir olduğunu ileri süren bu terimin gerçeğini önemsememiz için geçerli bir sebep değildir. Kilisenin bazı kısımları çok bozuktur ve bunlarla yakın işbirliği sürdürmek zor olurdu. Buna rağmen, bizim görevimiz, onlara elimizden geldiği kadar yardım etmek ve mümkün olduğunda birliği korumaktır.

İmanlı kardeşlerinin dertlerinden dolayı içini parçalayanlar ne kadar az! İmanlı topluluğundaki hüznünlü uyuşmazlıklardan dolayı gerçekten kederlenen biri, ne kadar seyrek bulunuyor. Bazıları, rakip olan bir imanlı topluluğun engellerle karşılaşmasından zevk alıyor gibi görünüyorlar. İmanlı topluluğun bir bütün olarak başarısını kendi özel guruplarına bağlı olduğunu düşünüyorlar. İmanlılar arasındaki farkları anlar gibi görünenler azdır. Anlayanlar, sık sık bilgilerini kendi görüşlerini haklı çıkarmak için kullanıyor. İmanlıların birliğini sürdürmeye istekli olanlar şüpheyle karşılanıyor. Böyle karşılanmalarının sebebi, imanın öz elemanları inkâr edenlerin sık sık tolerans ve özgürlük için çağırmalarıdır.

Bu memlekette imanlıların arasında herhangi bir memleket kadar çok uyuşmazlıklarımız var. Değişikliklerin çoğu, imanlı topluluğundaki idare hakkındadır. Herkes, kardeşlik sevgisiyle dolu olsa, birliğin ne kadar acele ile gerektiğini anlasa, bu anlaşmazlıklar yenilebilirdi. Her konu üzerinde uyuşmamamıza rağmen, Müjde'nin büyük ve öz gerçeklerine dayanan bir işbirliğimiz olabilir. Birlik hakkında çok konuşuyor, vaaz

ediyoruz, ama yazıklar olsun ki birliği sağlamak için pek birşey yapmıyoruz. Müjde'nin önerdiği birliğe doğru giden hareketleri eleştirenler vardır. Bu kişiler, imanlı topluluğun bir olmasının onun pak olmasını tehdit edecek gibi görüyorlar. Ama tecrübemize göre birlik, Tanrı yolunda yürümeyi, Tanrı yolunda yürümek ise birliği sağlıyor. Diğer taraftan yanlışlık kavgayı getiriyor, ve kavga, yanlışlık tarafından üretiliyor ve besleniyor.

İmanlı yolunda birbirine yardım etmeleri gerekenlerin anlaşmazlık yaratarak çekiştiğini görmek ne kadar hüznüldür. Kardeşlik sevgisi, gerçek imanın bir belirtisidir. Sadece kendi grubundakilere yönelen bir sevgi, imanlı sevgisi değildir. Sık sık karşıkı imanlılara imanlı sevgisi gösterilmekten ziyade kıskançlık ve şiddetlilik gösteriliyor. Gerçek imanlılar, bu tutum tarafından yönetilemez, fakat bu tutum, bazılarının içtenliğini sorguya getirecek kadar yaygındır. Belki sorun çıkaranlar azdır ama birçok kişiyi etkiliyorlar ve imanlılar arasındaki birliği bozuyorlar. Ayrıca bu uyuşmazlıklar gerçek dinin, birçok imansızları batıl inanç ve imansızlığa devam ettirecek kadar iğrenç görünmesine sebep oluyor. Bazı çekişen hizmetkârlar, Tanrı yolunda çok iyi yürüyen, çok yetenekli adamlardır. Niyetleri, günahlıları imansızlıklarında körleştirmek değildir, fakat sonuçta, öyle yapıyorlar. Yanlış hareketlerin arasında iyi amaçların bulunması az rastlanan birşey değildir.? Böyle şeyleri söylemekten hoşlanmıyorum. Birçok yönden saydığım kişileri gücendirme tehlikesine uğramamayı tercih ederdim. Ama, Mesih'i hoşnut etmeliyim, ve kimsenin dostluğu, canların kaybolmasının bedelini ödeyemez. Tanrı, efendim; O'nun Sözü, yaşam; O'nun işi, çağrılışım; canların kurtulması,

amacımdır. İmanlı topluluğunun ilk günlerdeki basit iman ve sevgi-sine dönmedikçe, birliği elde edemeyiz. Bu nedenle, kardeşlerimi Kutsal Yazıların temel gerçeklerine daya-narak birleşmeleri ve diğer konularda birbirlerine sabırla tahammül etmeleri üzere ısrar ediyorum. Bunu yapmak için, şöyle tavsiye ediyorum:

(a) Hikmetli Tanrı'nın yolunda yürüyenlerin bozuştığı konuları fazla vurgulamayınız.

(b) Kurgusal olan çekişmeli konuları fazla vurgulamayınız.

(c) Sözlerin kullanımına dair anlaşmazlıklardan doğan çekişmelerden uzak durunuz.

(d) Önceki imanlı nesillerin duymadığı ve anlaşılması güç olan öğretileri fazla vurgulamayınız.

(e) İmanlı topluluğun önceki çağlarda Tanrı yolunda yürüyen hikmetli adamların kabul etmediği ya da onların karşı geldikleri inançları benimsemekten sakınınız.

Kutsal Yazılara ve akidelere inandıklarını söyleyen fakat Sosianizim¹ veya başka aykırı doktrinlere katılanların farkındayım. Fakat sizin uydurduğunuz bir "inanç deneyi", onları mutlaka ortaya çıkartmayabilir. Ayrıca, Kutsal Yazılara çok yakından bağlanmazsanız, yeni akideniz, herhalde daha çok ayırımlar yaratacaktır. İmanlı topluluktaki gözetmenlerin şimdi ayırımları yaratmaya hevesli oldukları kadar, bu ayırımları çözmeye o kadar hevesli oldukları gün, ne kadar mutlu bir gün olacak. O zaman, savunduğum ılımlılığın herkes tarafından takdir edileceğine inanıyorum.

¹ Sozianistler - Mesih'in bakire kız tarafından doğması, Tanrı olması ve bizi Tanrı'yla barıştırma işini yaptığını inkâr eden bir gurup.

5. Son olarak, temel görevlerimizi özellikle imanlı topluluğundaki disiplini fazla ihmal ettiğimize inanıyorum. Görevimiz çaba ve fedakârlık gerektirince, ne kadar çok mazaret buluyoruz! Birçok imanlı topluluğunda disiplin asgaridir çok tartışılan bir konudur fakat pek uygulanmamaktadır. Birçok hizmetkâr, halkı hemen hemen tanımıyor, itaat etmeyenleri hiç uyarıyor ve inatçıları hiç topluluktan uzaklaştırmıyor. Bu durumlarda Rab'bin sofrasının verilmemesinin yeterli olduğunu düşünüyorlar. İsyankârları tövbeye veya günahlarını herkese itiraf etmeye çağırıyorlar. Kardeşler, mazeret bulmaktan vazgeçelim. Halkınızın imanlı topluluğunun disiplinin değerini anlamasını istiyor musunuz? Öyleyse, disiplinin değerini, onu uygulayarak gösteriniz. Suçluları terbiye etmezsek, Tanrı yolunda yürümeyenlerin imanlı topluluğunu yönetmelerine izin veriyoruz demektir. Böyle yapmamız, bizi Tanrı'yla bile çekişme durumuna getiriyor. Birçok imanlı topluluğu öylesine düzensizdir ki, Tanrı yolunda yürüyenlerin daha disiplinli toplulukları bulmak üzere ayrılmaları şaşırtıcı değildir!...

Her imanlı, vaftiz olmanın ve Rab'bin sofrasının gerekli olduğuna inanıyor. Ama disiplin gerekli değil mi? Halkınıza ekmeği ve şarabı bir an gösterip, Kurtarıcı'nın sevgisinin bu simgelerini tatmalarına hiç izin vermeseniz, halk tatmin olacak mı? Halkınız, imanlı topluluğunun hükümdarı hakkında dinlemek, ama bu hükümdarın uygulanmasını hiç görmemekle tatmin olacak mı? Bu konuda zayıf olmanız, tüm görüşünüzün inanılmasına darbe indirecek. İmanlı topluluğunda disiplin uygulamazsanız, ona inanmadığınızı söylemiş gibi olursunuz. Düşünmeyerek, bu görevi

hemen yapmanızı istemiyorum, ama onu ne zaman yapmaya niyetlisiniz? Vaaz etmek veya Rab'bin sofrasını kutlamak üzere uygun mevsimi bekleyecek miydiniz? Bazıları, başkalarından daha çok zorluklarla karşılaşılıyorlar, fakat bu zorluklar, hiçbir zaman görevimizi ihmal etmemizi haklı çıkarmaz. Şu noktaları dikkatlice inceleyiniz:

(a) Görevimizi yapmazsak, halkımıza ne kadar kötü bir örnek veriyoruz!

(b) Disiplini ihmal edersek, tembelliğimizi ve belki güvenilemezliğimizi ortaya koyuyoruz. Kendi tecrübelerimden söz ediyorum. Uzun bir zaman boyunca, tembelliğimden dolayı bu meseleyle ilgilenmiyordum. Tanrı yolunda yürümeyenleri çok öfkeliendiren, zor bir görevdir bu. Ama kolay bir hayat veya imansızlarla dostluk ne zamandan beri Mesih'in takdirinden daha önemli olmuş?

(c) Tanrı yolunda yürümeyenleri uyardıysak, günahlarına göz yumduğumuzu düşünecekler.

(d) Topluluğun ayrılığını ve paklığını korumazsak, insanlar imanlı topluluğu ve dünya arasında fark olmadığını düşünecekler.

(e) Bölünmelere yol açacağız. Günaha göz yumarsak, vicdanlı imanlılar, bizden ayrılmak zorunda olduklarını düşünecekler.

(f) Tanrı'nın bize karşı olmasına sebep olacağız. Mesih, Bergama'daki topluluğunu, aykırı öğretişe ve ahlâksızlığa katlandığı için uyardı. Biz de, günaha katlanırsak, uyarılmayı bekleyebiliriz.

Bizi toplulukta Kutsal Kitab'ın önerdiği disiplini uygulamaktan önleyen sebep nedir? İşin zorluğu ve büyük bir olasılıkla karşılayacağımız engeller mi? İşinizin zayıflaması ve mevkinizin tehlikeye girmesin-

den mi korkuyorsunuz? Her suçluyu uyarmanın imkân-sız olduğunu mu düşünüyorsunuz? Şöyle karşılık veriyorum:

(a) Bu sebepler, imanlı kişi tarafından görevle-rini yapmamak için bahane olarak gösterilebilir. Mesih, Kendisine sadık olursak, dünyanın bizden nefret edece-ğini söyledi. Mesih için acı çekmeye hazır değilseniz, niçin O'nun hizmetine girdiniz? Ancak Mesih'e sadık kalmayarak, zulümden kaçabilirsiniz.

(b) Günaha ne zaman karşı gelerseniz, her za-man düşmansı tavırlarla karşılaşacaksınız. Ama Tanrı'nın imanlı topluluğunun sağlığı için verdiği bu aracını her zaman bereketleyeceğine güvenebilirsiniz. Günahlıları uyarıp, tövbe etmeyenleri topluluktan uzak-laştırırsanız, başkalarının daha dikkatli olmalarına yardım edebilirsiniz. Ayrıca, tövbe etmeyenlerin aklını başına getirmeye yardım edebilir. Ve en önemlisi, günaha katlanmadığı zaman, Tanrı'nın halkı dünyadan ayartılıyor ve Tanrı, yüceltiliyor.

(c) Zorluklar, hayal ettiğimizden daha hafiftir, büyük yararlar ise onlardan çok daha ağırdır. Disiplini ihmal eden hizmetkârların işten çıkarılmaya layık olduklarına inanıyorum.

Şimdilik günahımız hakkında başka birşey söylemek istemiyorum. Şimdi yapmamız gereken tek şey, suçumuzu itiraf edip, kendimizi Tanrı'nın önünde alçaltmaktır. Tanrı'ya, O'nun beklediği gibi hizmet etti-ğimizi gerçekten iddia edebilir miyiz? Şimdi zihnimizi körleştirip, kusurlarımızı saklayacak mıyız? Bize karşı yönelen tüm eleştiriler, belki Tanrı'nın öfkesinin bir belirtisidir. Tanrı'nın memleketimizi yargılaması, belki kısmen bizim suçumuzdur. Yargılama, Tanrı'nın ev halkı arasında başlıyorsa tövbe de orada başlamalıdır.

Başkaları itiraf ve tövbe etmeye çağırırken, kendi günahlarımıza göz yumabilir miyiz? Alçakgönüllülikle günahımızı itiraf ederek Tanrı'yı yüceltmek, namusumuzu korumak üzere suçumuzu gizlemekten daha iyi değil mi? Suçumuzu gizlemek, kabahatimizi arttırıp, bize daha çok yargı getirmeyecek mi? Utanılacak şey, onu itiraf etmek değil, günahımızdır. Ancak itiraf edersek iyileşebiliriz. Mesih'in tüm gerçek hizmet-kârlarının şimdi halk önünde günahlarını itiraf edip, değişmeye söz vereceklerine eminim.

Kısım 2

Suçumuzu itiraf ettikten sonra ne olması gerektiği açıktır. Bu nedenle topluluğunuz veya bölgenizdeistekli olan her kişiye ilmihal öğretmeniz üzere sizi teşvik ediyorum.

1. Madde

İlk olarak, bu hizmeti yapmanız için teşvik edici bazı sebepler:

İlmihal öğretmenin yararları

Bu görevin (Tanrı tarafından bereketlense ve iyi bir şekilde idare edilse) imanlı topluluğuna ne kadar yarar getirebileceğini düşündüğüm zaman çok seviniyorum. Bu görev, herkesin, gelecekteki nesillerin bile, sevinmesine sebep olmalıdır. Binlerce hatta milyonlarca insan, sonunda bu görevden bereket alabilir. Bu düşünce, bu yas gününü, sevinç gününe dönüştürmeli.

Birçok çobana ilmihal öğretmenin gerektiğini göstermek üzere uyandırdığı için Tanrı'ya şükrediyo-

rum. İlmihal öğretmek, çelişkili veya yeni bir fikir değildir. Ancak canlara bakmak için daha yoğun ve etken bir yoldur. Her gerçek çoban, mutlaka Mesih için daha etkili bir hizmetkâr olmak istiyor. Bu nedenle, bu iş için isteğinizi arttırmak üzere birkaç yarar sayacağım.

1. Müjde'yi yaymak iki esas öge içerdiğinden, günahlıları Kurtarıcı'ya getireceğine inanıyoruz. Bu öğeler şunlardır: Birinci olarak, akıl aydınlatılmalı ve ikinci olarak gerçeğin gücü aracılığıyla yürek değiştirilmeli.

Bunların ikisini de sağlamak için, ilmihal öğretilmesi çok etkili bir araçtır:

(a) İçerikleriyle: Kutsal Yazıların en basit ve esas öğretilerini açıklıyor.

(b) Tarzıyla: İnsanlara bireysel bir şekilde öğreterek, gerçeği yüreklerine ve vicdanlarına yaklaştırma fırsatına varabiliriz.

Halk, ilmihal öğrenirse, gerçeği anlamaya daha meyilli olacaktır. Vaazı takip etmekte zorluk çekenler, sık sık basit konuşmayı anlayabilir. Onlarla konuşurken ne kadar anladıklarını öğrenebiliriz, onlara zorlukları veya soruları için yardım edebiliriz. Bu konuşmalar, bize Tanrı'nın sözünü onlara kişisel bir şekilde yaklaştırmak için iyi bir fırsat veriyor. Ayrıca gerçeği onların durumuna uygulamamıza yardım ediyor. Halkı Tanrı'nın lütfu aracılığıyla hayat tarzını değiştirmek üzere teşvik edebiliriz.

Bu yöntem, birçok canı karanlıktan kurtarmak için kullanılsa, tüm çabalarımıza değecektir. Mesih'in yüce huzuruna büyük sevinç içinde lekesiz olarak sunabileceğiniz kişileri düşünmek, çok büyük bir dürtü olmalı. Mesih'in her gerçek hizmetkârı, Tanrı'nın seçtiklerinin çağrılmasını dört gözle bekliyor. İmansız

birine konuşurken onları Mesih'e getirmek için araç olarak kullanılabileceğinizi hatırlayınız. O zaman melekler sevinecek, Mesih sevinecek, şeytan kovulacak ve Tanrı'nın ailesi büyüyecek.

2. İlmihal öğretme, imanlıların imanını güçlendirecek. Gerçeği öğretmekte, kesin bir sıra var. Çürük bir temel üzerine bina kuramazsınız. İnsanların ilerlemesi için yüreklerine temel öğretiler yerleştirilmeli. Öz öğretiler, itaatları ve ayartılmaya karşı direnmelerini güçlendirip, tüm hayatlarını etkilemeli. Bu nedenle her imanlıya ilmihali öğrenmeye tavsiye etmek, değerlidir.

3. İlmihal öğretme, halkın vaazlarımızdan daha çok yararlanmasına yardım edecek. Öz öğretileri iyi kavrayanlar, tartışmamızı takip edebilir, söylediklerimizi daha kolaylıkla anlayabilirler.

4. Bireysel danışma, halkımızla iyi ilişkiler kurmamıza yardım ediyor ve bu iyi ilişkilerden dolayı, halk vaazlarımızı kabul etmeye daha isteklidir. Kendimizi uzakta tutarsak, yanlış anlaşılmanız daha olasıdır. Yanlış anlaşılmanız ise hizmetkârlığımıza gerçekten engel olabilir.

5. İlmihal öğretme, her kişinin ruhsal durumunu keşfetmek için çok iyi bir yöntemdir. O zaman onlara nasıl en iyi bir şekilde vaaz etmemiz ve dua etmemiz gerektiğini bileceğiz. Ayrıca ilmihal öğretme, onlara zorluklarıyla ve yakaları bırakmayan günahı yenmekle yardım etmemizi mümkün kılıyor.

6. Bu âdet, Rab'bin sofrasına katılmaya uygun olanları teşhis etmemize yardım edecek. Halkı, özellikle bu amaçla sorguya çekebiliriz, ama böyle yapmamız, gücencmelerine sebep olabilir. İlmihal öğretirken, bir kişinin Rab'bin sofrasına katılmak üzere uygun olup olmamasını öğrenmek, sofradan hemen önce bunu öğrenmek için çabucak sormaktan çok daha iyi.

7. İlmihal öğretme, insanlara hizmetkârlığın ne demek olduğu göstermek için iyi bir yöntemdir. Halk, canlara bakmanın, vaaz etmek, ayinleri yönetmek ve hastaları ziyaret etmekten fazla pek birşey içermediğini düşünüyor. Bazı iyi tanınan hizmetkârların Müjde'yi yaymak için ancak vaaz etme yöntemiyle yetinmeleri yazıktır. Şahsi bir şekilde müjde yaymayı ihmal ettikleri için, vaazları pek etkili değil. Bu eğilim, öylesine yaygındır ki, hizmetkârların çoğu, artık kişisel danış-mayı görevlerinin bir kısmı olarak değerlendirmiyor. Fakat bazılarımız, bu işe başlarsa; Tanrı'nın lütfuyla birçok hizmetkârın bu sorumluluğu ciddiye alacağından eminim. Hastaları ancak tıp konusunda bir konferans vererek tedavi eden bir hekim hakkında, ne düşünecek-tiniz? Ruhsal çobanın da halka bir hekim kadar şahsi ve kişisel bir şekilde bakması gerekiyor.

8. İlmihal öğretme, halkın gözetmenlere karşı görevlerini anlamasına yardım edecektir. İnsanlar ruhsal sorunlar, şüpheler ve ayartılmalara karşı yardım almak üzere bize gelme görevlerinin farkında değiller. Onları ziyaret ettiğimiz zaman, bazen onlara karıştığımızı veya otoriter olduğumuzu düşünüyorlar. Tembih etme hakkımızı sorguya çekiyorlar. Tanrı'nın bize onların yararı için bu

yetkiyi verdiğini pek anlamıyorlar. Onları suda boğulmaktan veya yanan bir evden kurtarsaydık, onları kurtarma hakkımızı sorguya çekecekler miydi? Bazı insanlar, şahsi olarak ilmihal öğretmeyi, yeni ve acayip bir eğilim olarak değerlendiriyor. Ama hepimiz bu göreve azimle devam etsek, her geçen gün daha doğal, yararlı ve hoş sayılacaktı. Herkes hizmetkârı, tek Müjde habercisi olarak değil, ayrıca kişisel bir danışman olarak saysa, ne kadar harika olurdu. Halkın tutumunu değiştirmek için en iyi yöntem, işimizde gayretli olmamızdır.

9. İlmihal öğretme, siyasi yöneticilerimize ruhsal hizmetkârlık hakkında daha iyi bir anlayış verecektir. Bu anlayış, ilgileri ve destekleri uyandırmaya yardım edebilir. İyi hizmetkârların azlığı, Müjde'nin yayılmasını engelliyor. Büyük kasabalarımız ve şehirlerimizde acilen ruhsal yardıma ihtiyacı olan binlerce günahlı vardır. Onlarla şahsen konuşmak için zaman ayırırsak, birçok kişi dinlemeye hazır olacaktır. Ama bu kadar kişiyle konuşmak için zamanımız yok. Daha çok kişiye ulaşabilmek için vaaz etmekle yetiniyoruz.

İlmihal öğretmeye başlamadan önce bile yükümüz fazla büyüktü. Şimdi bu görev için iki gün ayırıyoruz. Vaazlarımız belki kötü bir şekilde etkileniyor, fakat bireylere öğretmeyi ihmal edemeyiz. Bu işin verimli olacağına inanıyoruz. Buna rağmen, bu görevi daha çok yapabilirsek, daha da verimli olacağına eminiz. Bazı hizmetkârların bakamayacağı kadar çok halkı vardır. Otoritelerin böyle yerlere fazla hizmetkâr gönde-rilmesine razı olmamasını anlayamam. Bizim işimizden daha fazla yarar görseler, belki bu hizmetkârları gön-dermeye razı olurlardı. Fakat

gözetmenler, tembel ve kayıtsızsa, yetkililer, böyle bir gözetmenliği önermekte pek anlam görmeyecekler.

10. İlmihal öğretimi, hizmetkârlık işinin geleceğine çok yardımcı olacaktır. İnsan, alışkanlığa düşkün bir yaratıktır. Yerleşen âdetleri değiştirmek istersek, halkın direnmesini yenmemiz gerekecek. İmanlı topluluğunu yola getirmek üzere şimdi herhangi başka bir zamana kadar uygundur. Gecikirsek durum gelecek nesil için daha zor olacaktır. Bizden sonrakilerin durumunun kolaylığı, doğrudan doğruya bizim ilerlememize bağlıdır. Tanrı'nın lütfuyla bugünkü çabalarımız gelecekte, Müjde için büyük ilerlemelere sebep olsalar ne kadar harika olurdu.

11. İlmihal öğretme, ailesel dine ve Pazar günlerin daha iyi kullanılmasına yardım edecek. Anne ve babaları Pazar günleri çocuklarına ilmihali ve Kutsal Yazılar'dan bazı parçaları öğretmek üzere teşvik edebiliriz. Böylece, önce harcanan vakit, iyi bir şekilde kullanılacaktı. Anne ve babalar çocuklarına öğreterek kendileri öğrenebilirler.

12. İlmihal öğretme, gözetmenlerin zamanlarını daha iyi kullanmalarına yardım edecek. Önlerindeki görevin ne kadar büyük olduğunu anladıkları zaman, dinlenme vaktinin ne kadar az olduğunu anlayacaklar.

13. İlmihal öğretme, birçok kişisel yarar sağlayacaktır. Kendi hayatlarımızda ruhsal olarak büyümemizi teşvik edecek, görevimizi yapmış olduğumuzu bilmek ise, bizi teselli edecektir. İnsanlara günahı bırakmak üzere seslenmek, kendimize daha dikkatli bakmamızı sağlayaca-

caktır. Onlara cennetin sevinçlerinden söz etmek, yücelik için kendi iştahımızı açacak. İlmihal öğretim yolu, kutsallığı sağlamak için manastırda saklanmaktan çok daha iyidir.

14. İlmihal öğretim, insanların ilgilerini boş tartışmalardan uzaklaştıracak. Düşünceleri Hristiyanlığın temel inançlarına dönüştürmek, lütufta ilerlemelerine pek katkıda bulunmayacaktır. Küçük şeylerle ilgilenmeleri için pek zaman bırakmayacak.

15. İlmihal öğreterek, daha çok insana Müjde'yi yayaacağız. Herkes imana gelmeyecek, ama Müjde'yi duyanlar daha çok olduğu için daha çok kişinin kurtulacağına inanıyoruz. Tanrı'nın seçtiği insanlar, dünyaya dağılmıştır ve imana getirilmelerin yolu, Müjde'yi yaymaktır. Düzenli ve kişisel bir şekilde tanıklık etmek, ancak fırsat olduğu zaman birine konuşmaktan çok daha iyidir. Biriyle Müjde hakkında konuşmak üzere buluşmayı düzenlediğimiz zaman, günahın kötülüğü ve kurtulma gereğini vurgulamak daha kolaydır.

16. İlmihal öğretim, birçok diğer hizmetkârı bu işe başlamak üzere teşvik edecektir. Bu işin yararlarını gördüklerinde, onu kendileri yapmak isteyecekler. Tanrı yolunda yürüyen birçok hizmetkâr, bu işin yararları hakkında bizim olduğumuz kadar şüpheliler. Mesih'in egemenliğini büyütmek için bu işin ne kadar etkili bir yöntem olduğunu anladıkları zaman, bu işe başlamaya daha istekli olacaklar. Her güvenilir çoban, bu işe başlarsa, ne kadar harika olurdu!

17. Son olarak ilmiyal öğretme işi, imanlı topluluğun doğru yola getirilmesi için gereklidir. Bu iş, Tanrı halkının ateşli dualarına karşılık vermekte ve Tanrı'nın yargılamasını önermekte, esas bir yöntemdir.

Bu iş ihmal edilirse, imanlı topluluğu şimdiki kötü durumda kalacak. Mesih için nasıl yaşadığımızı iddia edip, kendimizi hiç inkâr etmeyebilir veya O'na hizmet etmek için nasıl fazla çaba sarfetmeyebiliriz? Bizden gayret gerektiren bir doğru yola dönmeyi değil, ancak Tanrı'nın göndereceği bir uyanışı mı hayal ediyoruz? Kutsal Ruh'un gelip, her vaaz ettiğimiz zaman binlerce insan imana geleceğini mi umuyoruz? Sizin için ne kadar fedakârlık gerektireceğine önem vermeden, ciddiyetle vaaz ederek ve ilmiyal öğreterek gayret etmeniz gerektiğini anlamıyor musunuz? Uyanışın daha çok çaba gerektireceğini kavramadınız mı? Uyanış zamanları geçinceye kadar, uyanışın ne kadar çaba gerektireceğini kavrayanlar azdır. Uyanış zamanlarında zorluklar ve engeller kararımızı son dereceye kadar deneyecek.

Tanrı uyanış gönderince sonuçlar sık sık romantik beklèmelerimizden çok farklıdır. Birçok hizmetkâr, uyanışın onlara daha çok etki ve maddi güvenlik sağlayacağını düşünüyorlar. Ama her zamandan daha çok gayret ve alçakgönüllülük gerektirdiğini anlayacaklar ve üzerine aldıkları birçok sahte tavırları bırakmak zorunda olacaklar.